

การพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ปีที่ 3 โดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นเป็นฐาน กรณีศึกษาดอนเจดีย์ สุพรรณบุรี

The Development Of Creative Writing Ability

For Ninth Grade Students By Using Local Resource-Based Learning A

Case Study Of Donchedee Suphanburi

Received: 21/04/2021

Revised: 04/06/2021

Accepted: 07/06/2021

จุไรรัตน์ อัมพุทรา (Jurairat Umputsa)*

กิตติคม คาวีรัตน์ (Kittikom Kaveerat)**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นเป็นฐาน 2) พัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 3) ศึกษาคุณลักษณะรักความเป็นไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 4) ศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/4 โรงเรียนสระกระโจมโสภณพิทยา จังหวัดสุพรรณบุรี ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 27 คน ที่ได้มาด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster sampling) โดยการใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม (Sampling Unit) เนื่องจากทุกห้องเรียนมีการจัดนักเรียนละความสามารถ ทำให้สภาพพื้นฐานทางการเรียนของนักเรียนแต่ละห้องเรียนไม่แตกต่างกัน เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ 1) หน่วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นเป็นฐาน 2) แบบประเมินความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ 3) แบบประเมินคุณลักษณะรักความเป็นไทย และ 4) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นเป็นฐาน กรณีศึกษาดอนเจดีย์ สุพรรณบุรี วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) การจัดการเรียนรู้โดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นเป็นฐานที่พัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับมาก 2) ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียน โดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับดีมาก 3) คุณลักษณะรักความเป็นไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับมาก 4) ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: การเขียนเชิงสร้างสรรค์, แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่น, ดอนเจดีย์

* นักศึกษาปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Abstract

This research aims to 1) Develop local resource-based learning 2) Develop creative writing abilities using local resource-based learning unit for ninth grade students 3) Study the characteristics of patriotism for ninth grade students and 4) Study opinions towards learning management by using local resource-based learning unit for ninth grade students. The sample group in this research was 27 students for ninth grade at Srachomsophonpitthaya School, Suphanburi. The students were studying in the first semester of the 2020 academic year. Cluster sampling with the classroom as a unit was used to sample students. Every classroom has students with a mix of competencies, making the basic learning conditions of each class was no different. Research tools include 1) Local resource-based learning unit 2) Creative writing ability evaluation form 3) Characteristics of the patriotism evaluation form and 4) The questionnaire of students' opinions on the learning management using local resource-based learning unit, the case study of Don Chedi, Suphanburi. The data was analyzed for mean score and standard deviation. The results of the research were as follows: 1) The local resource-based learning can develop the creative writing abilities for ninth grade students at a high level. 2) The creative writing ability of students using local resource-based learning unit for ninth grade students was at the excellent. 3) The characteristics of patriotism for ninth grade students are at a high level. 4) The opinions towards learning management using local resource-based learning unit for ninth grade students were at the highest level.

Keywords: Creative Writing, Local Resource, Donchedee

บทนำ

ภาษามีความสำคัญสำหรับคนไทยทุกคนเพราะนอกจากจะเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันแล้ว ภาษาไทยยังเป็นภาษาประจำชาติ เป็นเอกลักษณ์ของชาติ เสริมสร้างบุคลิกภาพของคนไทยให้มีความเป็นไทย ความมั่นคงของชาติและเป็นมรดกอันล้ำค่าที่บรรพบุรุษ ได้สร้างไว้เพื่อเป็นเครื่องแสดงว่าชาติไทยเป็นชาติที่ยิ่งใหญ่และมีวัฒนธรรมมาตั้งแต่โบราณกาล เนื่องจากภาษาไทยมีค่าและสำคัญยิ่งสำหรับคนไทย ภาษาไทยจึงเป็นสมบัติของชาติที่ควรค่าแก่การเรียนรู้ เพื่ออนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (Ministry of Education, 2008) ได้กำหนดหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดให้วิชาภาษาไทยอยู่ในกลุ่มวิชาทักษะที่เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ เพื่อให้นักเรียนสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันทั้งด้านการติดต่อสื่อสาร การเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ อื่น ๆ การแสวงหาความรู้ ความเพลิดเพลิน และการประกอบอาชีพ การเรียนการสอนภาษาไทยจึงมุ่งให้

ผู้เรียนมีทักษะทางภาษา สามารถใช้ภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เป็นการศึกษาเล่าเรียนเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและช่วยอนุรักษ์ภาษาไทยไว้เป็นมรดกทางวัฒนธรรมสืบไป

การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยได้กำหนดเนื้อหาสาระออกเป็น 5 สาระ คือ สาระการอ่าน สาระการเขียน สาระการฟัง การดูและการพูด สาระหลักการใช้ภาษา สาระวรรณคดีและวรรณกรรม (Office of the National Education Commission, 2002) สาระทั้ง 5 นั้น เป็นการพัฒนาทักษะทั้ง 4 คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ในการสื่อสารนั้นการฟังและการพูด หากเราใช้ภาษาที่ไม่เป็นแบบแผน ก็สามารถสื่อสารเข้าใจได้ แต่เรื่องการอ่านและการเขียนนั้น ถ้าผู้เขียนขาดความรู้ความเข้าใจ อาจจะทำให้การสื่อสารไม่ตรงตามเจตนาของผู้ส่งสารได้ ดังนั้น การที่จะทำให้นักเรียนเขียนได้ดี จะต้องมีความรู้ ความเข้าใจ เรื่องหลักการใช้ภาษาได้อย่างกระจ่างชัดถูกต้องและแม่นยำ โดยต้องศึกษาถึงโครงสร้างของหลักภาษาที่ว่าด้วยระเบียบการใช้อักษร การอ่าน การเขียน การใช้คำ ความหมายของคำ และที่มาของภาษา ซึ่งมีวิวัฒนาการไปในลักษณะต่าง ๆ (Thonglor, 1994)

การเขียนเป็นทักษะที่สำคัญและมีขั้นตอนที่ต้องใช้ความรู้ความคิดและประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ได้เรียนรู้เพื่อมาเขียนและถ่ายทอดเป็นตัวอักษรทำให้ผู้รับสารสามารถเข้าใจได้ ดังที่ (Kluebphanitchakul, 1999) กล่าวว่า การเขียนเป็นทักษะอย่างหนึ่งที่มีมนุษย์นำมาใช้เพื่อการติดต่อสื่อสาร โดยที่ผู้เขียนส่งสารออกไปด้วยการใช้ลายลักษณ์อักษรที่มีความหมาย เพื่อให้ผู้รับสารอ่านแปลความหมายเกิดความเข้าใจตรงกันกับผู้ส่งสาร การเขียนจึงมีความสำคัญมากที่ต้องนำมาใช้เรียบเรียงความรู้ และการเขียนยังมีความสำคัญตามที่ (Moungthai, 2000) ได้ให้ความสำคัญการเขียนไว้ว่า การเขียนนับเป็นทักษะที่สำคัญอย่างยิ่งสำหรับทุกคนที่ใช้ในการสื่อสารการเรียนรู้ และการประกอบอาชีพ จำเป็นต้องพัฒนาทักษะการเขียนให้ดี หมั่นฝึกฝนการเขียนอยู่เสมอ รู้จักแสวงหาความรู้ประสบการณ์ให้ทันโลกและเหตุการณ์ การฝึกทักษะการเขียนมีความสำคัญเป็นอย่างมาก เพราะทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ยากที่สุด ต้องใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์ ดังนั้นการเขียนจึงเป็นทักษะที่จำเป็นได้รับการฝึกฝนและพัฒนาการเขียนนั้น ความคิดเป็นสิ่งจำเป็นต่อการเขียนมากเพราะจะช่วยทำให้เกิดสิ่งแปลกใหม่ และความคิดที่สำคัญอย่างยิ่ง คือ ความคิดเชิงสร้างสรรค์ ที่จะทำให้ผู้เขียนสามารถเขียนได้หลายรูปแบบ การเขียนที่มุ่งพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา เรียกว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์ เพราะการเขียนเชิงสร้างสรรค์จะช่วยพัฒนาผู้เรียน 2 ด้าน คือ การฝึกทักษะการคิด และพัฒนาสมรรถภาพทางการเขียนที่ต้องได้รับการกระตุ้นและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ถ่ายทอดความรู้ ความคิดประสบการณ์และจินตนาการ จนทำให้เกิดแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานที่เป็นความคิดของตนเอง

เนื่องจากการเขียนเชิงสร้างสรรค์มีความสำคัญต่อการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการตระหนักถึงความสำคัญของการเขียนและประโยชน์ของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ จึงได้กำหนดเรื่องการเขียนไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 2 การเขียน มาตราฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้า อย่างมีประสิทธิภาพ (Ministry of

Education, 2008) ส่วนการเขียนเชิงสร้างสรรค์เมื่อพิจารณาจากสาระการเรียนรู้แกนกลางในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ก็จะปรากฏอยู่ในระดับ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สาระที่ 2 การเขียน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ เขียนย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ ตามมาตรฐาน ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับตัวชี้วัดข้อที่ 2 เขียนข้อความโดยใช้ถ้อยคำได้ถูกต้องตามระดับภาษา ตัวชี้วัดข้อที่ 3 เขียนชีวประวัติหรืออัตชีวประวัติโดยเล่าเหตุการณ์ ข้อคิดเห็น และทัศนคติในเรื่องต่าง ๆ ตัวชี้วัดข้อที่ 6 เขียนอธิบาย ชี้แจง แสดงความคิดเห็นและโต้แย้งอย่างมีเหตุผล ตัวชี้วัดที่ 7 เขียนวิเคราะห์ วิวิจารณ์ และแสดงความรู้ ความคิดเห็น หรือโต้แย้งจากสื่อต่าง ๆ (Office of the National Education Commission, 2008)

แม้ว่าการเขียนเชิงสร้างสรรค์จะมีความสำคัญต่อการศึกษาก็ยังคงไม่ประสบความสำเร็จมากที่ควรดังที่เห็นได้จากคะแนนผลสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ O-Net ประจำปีการศึกษา 2561 ของโรงเรียนสระกระโจมโสภณพิทยา จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่าสาระที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุดและน้อยกว่าระดับประเทศ คือ ท 2.1 ค่าเฉลี่ยร้อยละ 44.09 แม้การเขียนเชิงสร้างสรรค์จะมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ แต่นักเรียนยังเกิดปัญหาดังกล่าว ปัญหาในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่สำคัญ คือ 1) ผู้เรียนขาดทักษะการคิดและไม่กล้าแสดงออก 2) ยากเกินความสามารถ 3) ปัญหาในด้านของการเขียนคำศัพท์ไม่ถูกต้อง 4) การลำดับเหตุการณ์ของเรื่องวกวน สับสน ประเด็นที่ 1 ปัญหาผู้เรียนขาดทักษะการคิดและไม่กล้าแสดงออก เป็นปัญหาสืบเนื่องมาจากช่วงวัยของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นช่วงวัยรุ่น เชนอายุ ไม่กล้าแสดงออกจึงส่งผลต่อการใช้ความคิดและการแสดงออก ประเด็นที่ 2 ยากเกินความสามารถ เรื่องที่ครูนำมาให้นักเรียนเขียนเป็นเรื่องใกล้ตัว ยากที่จะเข้าถึงแก่นของเนื้อหาสาระ จึงไม่สามารถถ่ายทอดออกมาให้ผู้อื่นเข้าใจได้ ประเด็นที่ 3 ปัญหาในด้านของการเขียนคำศัพท์ไม่ถูกต้อง ปัจจุบันเทคโนโลยีเข้าถึงนักเรียนทุกคน ทำให้การใช้ภาษามีการเปลี่ยนแปลง นักเรียนใช้ภาษาศัพท์วัยรุ่นในโลกออนไลน์ ส่งผลให้เกิดความคุ้นเคยส่งผลให้เขียนไม่ถูกต้องตามหลักภาษาไทย ประเด็นที่ 4 การลำดับเหตุการณ์ของเรื่องวกวน สับสน เป็นอีกประเด็นที่มีความสำคัญ สะท้อนให้เห็นว่าผู้เรียนขาดจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ ไม่สามารถเชื่อมโยงและถ่ายทอดเรื่องราวความคิดออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรได้ ส่งผลให้งานเขียนขาดความสนใจและไม่สามารถสะท้อนความรู้สึก ความคิดใหม่ของผู้เขียนออกมาได้อย่างเต็มความสามารถ จากที่กล่าวข้างต้นสามารถสรุปได้ว่าปัญหาในการสอนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่สำคัญ คือ ผู้เรียนขาดทักษะการคิดและไม่กล้าแสดงออก ยากเกินความสามารถ การเขียนคำศัพท์ไม่ถูกต้อง และการลำดับเหตุการณ์ของเรื่องวกวน สับสน

นอกจากนั้นยังมาจากตัวครูผู้สอน ที่ยังขาดเทคนิคการสอนใหม่ ๆ มากระตุ้นความคิดและการนำเสนอความคิดในงานเขียน ในการจัดการเรียนรู้ครูต้องหมั่นศึกษาเทคนิค วิธีใหม่ ๆ มาใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนเกิดความคิดและจินตนาการเพื่อที่จะได้ถ่ายทอดออกมาเป็นงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ การจัดสภาพแวดล้อมหรือการสร้างบรรยากาศในห้องเรียนเป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้การสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์

ประสบความสำเร็จ เพราะช่วยกระตุ้นความอยากรู้อยากเห็น ความถนัดของเด็กแต่ละระดับโดยคำนึงถึงองค์ประกอบ 3 ประการ คือ 1. บรรยากาศด้านกายภาพ เช่น มีแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย มีต้นไม้ นานาชนิด สระน้ำ สนามหญ้า สัตว์เลี้ยง เพื่อให้เด็กเรียนรู้ธรรมชาติ 2. บรรยากาศด้านสมอง เช่น มีกิจกรรมการเรียนการสอน หรือ สื่อ นวัตกรรมที่ทำท่ายและกระตุ้นให้ผู้เรียนได้คิดในแบบต่าง ๆ 3. บรรยากาศด้านอารมณ์ ครูเป็นบุคคลสำคัญ เพราะครูเป็นผู้จัดบรรยากาศให้เหมาะสมกับการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน เช่น ให้ความไว้วางใจ ให้คำชมเชย ให้นักเรียนมีส่วนร่วมและต้องสนับสนุนความคิดของเด็ก (Munkham, 2007)

ประเด็น เนื้อหาของเรื่องที่เขียนที่สอนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ก็มีความสำคัญ โดยเฉพาะเรื่องราวที่เกี่ยวข้องในท้องถิ่นของตนเอง ในการเขียนเชิงสร้างสรรค์เกี่ยวกับแหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นของตนเองจะทำให้ นักเรียนตระหนักและเห็นความสำคัญและคุณค่าของสิ่งที่อยู่รอบ ๆ ตัว ไม่ว่าจะเป็นสถานที่ เรื่องเล่า หรือ ตำนาน ที่บ่งบอกถึงเอกลักษณ์ความโดดเด่นของชุมชนที่อาศัยอยู่ (La-ongpol, 2003) กล่าวถึงเรื่องการนำภูมิปัญญาท้องถิ่น แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นมาจัดการเรียนการสอนภาษาไทย ว่าสามารถทำได้หลายรูปแบบด้วยกัน สามารถนำมาใช้พัฒนาได้ทุกทักษะทั้งการฟัง พูด อ่าน เขียน และดู (Office of the National Education Commission, 2002) ได้กล่าวถึงการเรียนรู้จากแหล่งใกล้ตัวไว้ว่า การที่จะทำให้เด็กเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ได้นั้นจะต้องเริ่มต้นจากต้นทุนเป็นฐานความรู้ที่นักเรียนมีอยู่เชื่อมโยงไปสู่แหล่งการเรียนรู้ใกล้ตัวในโลกกว้างจากแหล่งเรียนรู้ที่ใกล้ตัวเด็กที่สุด คือ แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น ฉะนั้นบทบาทสำคัญยิ่งของครูคือการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียนที่เชื่อมโยงกับท้องถิ่นและเชื่อมโยงสู่ความรู้ที่เป็นสากลซึ่งสอดคล้องกับ (Samran, 2002) กล่าวว่า สิ่งที่มีอยู่ในท้องถิ่นซึ่งเป็นวิถีชีวิตเป็นวัฒนธรรมประจำถิ่น เป็นประเพณีเป็นสิ่งของมรดกพื้นบ้านที่มีอยู่ในท้องถิ่นนั้น ๆ แต่ละท้องถิ่นก็ไม่เหมือนกันซึ่งเยาวชนรุ่นใหม่ต้องเรียนรู้และควรเรียนรู้ และกิจกรรมฝึกพัฒนาทักษะในแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น ซึ่งมีกิจกรรมพัฒนาทักษะที่หลากหลายรูปแบบไม่ซ้ำกัน เช่น กิจกรรมเรียงลำดับเหตุการณ์ กิจกรรมกำหนดคำนำมาเขียนเรื่องกิจกรรมสื่อความด้วยคำใหม่ที่หลากหลาย กิจกรรมแต่งเรื่องใหม่จากแนวคิดเดิม กิจกรรมต่อยอดการเขียนจากเค้าโครงเรื่องเดิม กิจกรรมเขียนเรื่องตามจินตนาการด้วยภาษาและความคิดของนักเรียนอย่างอิสระ

จากแนวคิดและผลการวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่าการเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นสิ่งสำคัญของการเรียนภาษาไทยทักษะหนึ่งเพราะเป็นทักษะที่เปิดโอกาสให้ผู้เขียนได้แสดงความคิดเห็นอย่างเสรี โดยผู้เขียนจะจินตนาการทางภาษา ใช้ถ้อยคำสำนวนต่าง ๆ อย่างหลากหลาย โดยสื่ออย่างหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนได้ถ่ายทอดออกมาเป็นอย่างดี คือ แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่น ได้แก่ แหล่งข้อมูลข่าวสาร สารสนเทศ วัด ชาวบ้าน ชุมชน อาชีพ แหล่งข้อมูล ภูมิปัญญาท้องถิ่น แหล่งการเรียนรู้อื่น ๆ ที่สนับสนุนส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้และเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ และแหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่นตอนเจดีย์ ได้แก่ พระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์ พระครูอรรถโกวิท และการเลี้ยงโคเพื่อส่งเสริมอาชีพ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นเป็นฐาน กรณีศึกษาตอนเจดีย์สุพรรณบุรี

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นเป็นฐาน
2. เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
3. เพื่อศึกษาคุณลักษณะรักความเป็นไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
4. เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

วิธีการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสระกระโจมโสภณพิทยาสังฆจังหวัดสุพรรณบุรีที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 4 ห้องเรียน จำนวน 100 คน

1.2 ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/4 โรงเรียนสระกระโจมโสภณพิทยาสังฆจังหวัดสุพรรณบุรีที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 27 คน ที่ได้มาด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม (Sampling Unit) เนื่องจากทุกห้องเรียนมีการจัดนักเรียนละความสามารถ ทำให้สภาพพื้นฐานทางการเรียนของนักเรียนแต่ละห้องเรียนไม่แตกต่างกัน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น (Independent variable) ได้แก่ การจัดการเรียนรู้โดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นเป็นฐาน กรณีศึกษาตอนเจดีย์ สุพรรณบุรี

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent variables) ได้แก่

2.2.1 ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์

2.2.2 คุณลักษณะรักความเป็นไทย

2.2.3 ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นเป็นฐาน

3. แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามแผนการวิจัยขั้นพื้นฐาน (Pre - Experimental Design) แบบหนึ่งกลุ่มวัดหลายครั้ง (One Group Time Series Design) (Nillapun, 2015)

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

4.1 หน่วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นเป็นฐาน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 3 หน่วย หน่วยละ 10 คาบ คาบละ 1 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 30 ชั่วโมง ประกอบด้วยหน่วยที่ 1

พระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์ จำนวน 10 ชั่วโมง หน่วยที่ 2 ชีวประวัติพระครูโสภณอรรถโกวิท จำนวน 10 ชั่วโมง หน่วยที่ 3 โคขุนส่งเสริมอาชีพ จำนวน 10 ชั่วโมง รวมจำนวน 30 ชั่วโมง มีขั้นตอนในการจัดการเรียนการสอน 5 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 ทำความเข้าใจ ขั้นที่ 2 ดำเนินการจัดการเรียนรู้ ขั้นที่ 3 สะท้อนคิด ขั้นที่ 4 ประเมินผล มีกระบวนการสร้างและตรวจสอบความถูกต้องจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ความถูกต้องของภาษาที่ใช้ และความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนการสอน โดยการประเมินหน่วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นเป็นฐาน 6 ด้าน 1) สารสำคัญ 2) จุดประสงค์การเรียนรู้ 3) สารการเรียนรู้ 4) กระบวนการจัดการเรียนรู้ 5) สื่อและแหล่งการเรียนรู้ 6) ด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 22 ข้อ โดยใช้แบบสอบถามมาตรฐานค่า 5 ระดับ พิจารณาความสอดคล้องมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) มากกว่า 3.50 ขึ้นไป และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) น้อยกว่า 1.00 แสดงว่าหน่วยการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับจุดประสงค์หรือพฤติกรรม สามารถนำไปใช้ได้

4.2 แบบประเมินความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ นำการวัดการประเมินผลการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของ (Prakarnkaeo, 2000) และ (Limkul, 2013) มาเป็นแนวทางในการวัดและประเมินความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ 1) ความคิดสร้างสรรค์ 2) การเชื่อมโยงความคิด 3) เนื้อหาสาระ 4) การใช้ภาษา ซึ่งลักษณะเป็นแบบมาตรฐานค่า (Rating Scale) 5 ระดับ และกำหนดเป็นเกณฑ์การให้คะแนนแบบรูบริก (Rubric Score) ใช้ประเมินหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละหน่วย หน่วยละ 1 ครั้ง แต่ละครั้งมีคะแนนเต็ม 20 คะแนน รวมประเมินทั้งหมด 3 ครั้ง ซึ่งคะแนนนั้นได้จากการตรวจชิ้นงาน แล้วนำคะแนนมาคิดเป็นค่าเฉลี่ย โดยแบบประเมินความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์มีกระบวนการสร้างและตรวจสอบความถูกต้องจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน ผลตรวจสอบพบว่าได้ค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ ระหว่าง 0.67 - 1.00 แสดงว่าแบบประเมินความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับจุดประสงค์หรือพฤติกรรม สามารถนำไปใช้ได้

4.3 แบบสอบถามคุณลักษณะรักความเป็นไทย แบบมาตรฐานค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ของลิเคิร์ต (Likert) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ซึ่งแบบสอบถาม ความคิดเห็นประกอบด้วยประโยคข้อความจำนวน 10 ข้อ แบ่งออกเป็น 2 ด้าน คือ ด้านด้านการพูด และด้านการเขียน ใช้ประเมินหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละหน่วย หน่วยละ 1 ครั้ง รวมประเมินทั้งหมด 3 ครั้ง แล้วนำคะแนนมาคิดเป็นค่าเฉลี่ย โดยแบบสอบถามคุณลักษณะรักความเป็นไทย มีกระบวนการสร้างและตรวจสอบความถูกต้องจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน ผลตรวจสอบพบว่าได้ค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ ระหว่าง 0.67 - 1.00 แสดงว่าแบบสอบถามคุณลักษณะรักความเป็นไทย มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับจุดประสงค์หรือพฤติกรรม สามารถนำไปใช้ได้

4.4 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นเป็นฐาน แบบมาตรฐานค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ของลิเคิร์ต (Likert) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ซึ่งแบบสอบถามความคิดเห็นประกอบด้วยประโยคข้อความจำนวน 10 ข้อ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ และด้าน

ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้ ใช้ประเมินหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละหน่วย หน่วยละ 1 ครั้ง รวมประเมินทั้งหมด 3 ครั้ง แล้วนำคะแนนมาคิดเป็นค่าเฉลี่ย โดยแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นเป็นฐาน มีกระบวนการสร้างและตรวจสอบความถูกต้องจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน ผลตรวจสอบพบว่าได้ค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ ระหว่าง 0.67 - 1.00 แสดงว่าแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นเป็นฐาน มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับจุดประสงค์หรือพฤติกรรม สามารถนำไปใช้ได้

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นตอนการทดลอง เป็นขั้นที่ผู้วิจัยเตรียมความพร้อมในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- 1.1 สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) หน่วยการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นเป็นฐาน 2) แบบประเมินความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ 3) แบบสอบถามคุณลักษณะรักความเป็นไทย 4) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นเป็นฐาน

- 1.2 ผู้วิจัยทบทวนเกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้ให้กับนักเรียนกลุ่มทดลอง

2. ขั้นตอนทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการสอนตามหน่วยการเรียนรู้ที่สร้างไว้ และใช้เครื่องมือในการทดลองที่เตรียมไว้ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- 2.1 ชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ในเรื่องที่เรียน

- 2.2 เวลาที่ใช้ในการทดลอง 10 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง รวม 30 ชั่วโมง

- 2.3 การจัดช่วงเวลาในการเรียนแต่ละวัน จัดการเรียนการสอนตามเวลาของการเรียนการสอนในวิชาภาษาไทยพื้นฐานตามหน่วยการเรียนรู้ของครูผู้สอน

- 2.4 เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองสอน คือ วิชาภาษาไทย ท 23101 ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

- 2.5 ดำเนินการสอน โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอนเอง มีหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 – 3 มีขั้นตอนการสอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ทำความเข้าใจ คือ ครูชี้แจงวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ให้นักเรียนได้ทราบ ว่านำข้อมูลแหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นตอนเจดีย์ สุพรรณบุรี มาสร้างชิ้นงานผ่านการเขียนโฆษณา การเขียนชีวประวัติ การเขียนอธิบาย ชี้แจง แสดงความคิดเห็น และได้แย่งอย่างมีเหตุผลเพื่อพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ หลังจากนั้นครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยการตั้งคำถามทบทวนความรู้เดิม และสอนเนื้อหาโดยใช้ใบความรู้ เรื่อง การเขียนโฆษณา การเขียนชีวประวัติ การเขียนอธิบาย ชี้แจง แสดงความคิดเห็น และได้แย่งอย่างมีเหตุผลประกอบ ศึกษาแหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นทั้ง 3 แหล่งเรียนรู้ ได้แก่ อนุสรณ์ดอนเจดีย์ ชีวประวัติพระครูโสภณอรธโกวิท และการเลี้ยงโคขุน หลังจากนั้นให้นักเรียนทำใบงานท้ายหน่วยการจัดการเรียนรู้ที่ครูจัดเตรียมไว้ให้

ขั้นที่ 2 ดำเนินการจัดการเรียนรู้ แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 9 กลุ่ม กลุ่มละ 3 คน ส่งตัวแทนออกมาจับใบความรู้ เรื่อง อนุสรณ์ดอนเจดีย์ ชีวประวัติพระครูโสภณธรรมโกวิท และการเลี้ยงโคขุน เพื่อนำไปศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งเรียนรู้ท้องถิ่น จากนั้นให้นักเรียนแต่ละกลุ่มสรุปองค์ความรู้ที่ได้ ลงกระดาษปฐพีที่ครูจัดเตรียมไว้ให้ เมื่อเสร็จแล้วให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน หลังจากนั้นครูผู้สอนเชื่อมโยงเนื้อหาจากที่ได้เรียนในช่วงที่แล้วเข้ากับการเขียนโฆษณา การเขียนชีวประวัติ การเขียนอธิบาย ชี้แจง แสดงความคิดเห็น และได้แย้งอย่างมีเหตุผลเพื่อนำไปสู่การสร้างชิ้นงาน จากนั้นให้นักเรียนแต่ละคนออกแบบชิ้นงานของตนเอง และลงมือสร้างชิ้นงานจากที่ได้ออกแบบไว้

ขั้นที่ 3 สะท้อนคิด นักเรียนนำเสนอชิ้นงานที่ตนเองได้สร้างขึ้น โดยมีเพื่อนในชั้นเรียนร่วมกัน อภิปรายผลการสร้างชิ้นงาน เพื่อนำไปสู่การแก้ไขชิ้นงานให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด หลังจากนั้นนักเรียนนำชิ้นงานกลับไปปรับปรุงตามคำแนะนำของเพื่อนในชั้นเรียนเพื่อให้ได้ชิ้นงานที่สมบูรณ์

ขั้นที่ 4 ประเมินผล นำเสนอชิ้นงานที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว หน้าชั้นเรียน โดยมีครูผู้สอน อภิปรายผลการสร้างชิ้นงาน และให้ข้อเสนอแนะ

3. ขั้นหลังการทดลอง ภายหลังเสร็จสิ้นการดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการประเมินหลังการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ หน่วยละ 1 ครั้ง แล้วนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ทางสถิติและวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) แบบสอบถามคุณลักษณะรักความเป็นไทย โดยการให้นักเรียนตอบแบบสอบถาม และแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นเป็นฐานในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ หน่วยละ 1 ครั้ง เมื่อครบทั้ง 3 หน่วยการเรียนรู้แล้ว แล้วนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ทางสถิติและวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis)

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของหน่วยการเรียนรู้โดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นเป็นฐาน โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปเทียบกับเกณฑ์การแปลผลการประเมินหน่วยการเรียนรู้โดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นเป็นฐาน

2. การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ หลังจัดการเรียนรู้โดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นเป็นฐาน โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปเทียบกับเกณฑ์การแปลผลการประเมินความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์

3. การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามคุณลักษณะรักความเป็นไทย หลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นเป็นฐาน โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปเทียบกับเกณฑ์การแปลผลแบบสอบถามคุณลักษณะรักความเป็นไทย ของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นเป็นฐาน

4. การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นเป็นฐาน หลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นเป็นฐาน โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปเทียบกับเกณฑ์การแปลผลแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นเป็นฐาน

ผลการวิจัย

1) พัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นเป็นฐาน

ตารางที่ 1 ผลคะแนนการพัฒนากิจการการเรียนรู้โดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นเป็นฐาน

รายการประเมิน	ผลคะแนนการประเมิน การจัดการเรียนรู้		แปลผล	ลำดับที่
	($\bar{X}$)	S.D.		
1. สารสำคัญ	4.56	0.58	สอดคล้องกันมากที่สุด	2
2. จุดประสงค์การเรียนรู้	4.67	0.58	สอดคล้องกันมากที่สุด	1
3. สารการเรียนรู้	4.17	0.43	สอดคล้องกันมาก	5
4. กระบวนการจัดการเรียนรู้	4.50	0.58	สอดคล้องกันมาก	3
5. สื่อและแหล่งการเรียนรู้	4.13	0.58	สอดคล้องกันมาก	6
6. ด้านการวัดและประเมินผล	4.33	0.58	สอดคล้องกันมาก	4
ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	4.38	0.55	สอดคล้องกันมาก	-

จากตารางที่ 1 พบว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นเป็นฐานที่พัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์อยู่ภาพรวมอยู่ในระดับสอดคล้องกันอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงจากมากไปน้อยจะได้ว่า 1. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ ($\bar{X}$ = 4.67, S.D = 0.58) 2. ด้านสารสำคัญ ($\bar{X}$ = 4.56, S.D = 0.58) 3. ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X}$ = 4.50, S.D = 0.58) 4. ด้านการวัดและประเมินผล ($\bar{X}$ = 4.33, S.D = 0.58) 5. ด้านสารการเรียนรู้ ($\bar{X}$ = 4.17, S.D = 0.43) 6. ด้านสื่อและแหล่งการเรียนรู้ ($\bar{X}$ = 4.13, S.D = 0.58) ตามลำดับ

2) พัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ตารางที่ 2 ผลการพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ความสามารถในการเขียน เชิงสร้างสรรค์	ผลคะแนน ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์						รวมเฉลี่ย		แปลผล	ลำดับ ที่
	หน่วยที่ 1		หน่วยที่ 2		หน่วยที่ 3		หน่วยที่ 1-3			
	($\bar{X}$)	S.D.	($\bar{X}$)	S.D.	($\bar{X}$)	S.D.	($\bar{X}$)	S.D.		
1. ความคิดสร้างสรรค์	3.78	0.58	4.00	0.55	4.22	0.42	4.00	0.52	ดีมาก	1
2. การเชื่อมโยงความคิด	3.44	0.64	3.70	0.91	3.78	0.58	3.64	0.71	ดีมาก	2
3. เนื้อหาสาระ	3.63	0.56	3.67	0.96	3.59	0.57	3.63	0.70	ดีมาก	3
4. การใช้ภาษา	3.67	0.62	3.63	0.74	3.52	0.51	3.61	0.62	ดีมาก	4
ค่าเฉลี่ยรวม	3.63	0.60	3.75	0.79	3.78	0.52	3.72	0.64	ดีมาก	

จากตารางที่ 2 พบว่าความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 3.72$, S.D = 0.64) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงจากมากไปหาน้อยจะได้ว่า 1. ความคิดสร้างสรรค์ ($\bar{X} = 4.00$, S.D = 0.52) 2. การเชื่อมโยงความคิด ($\bar{X} = 3.64$, S.D = 0.71) 3. เนื้อหาสาระ ($\bar{X} = 3.63$, S.D = 0.70) 4. การใช้ภาษา ($\bar{X} = 3.61$, S.D = 0.62) ตามลำดับ

3) ศึกษาคุณลักษณะรักความเป็นไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ตารางที่ 3 ผลคะแนนแบบสอบถามคุณลักษณะรักความเป็นไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

คุณลักษณะรักความเป็นไทย	ผลคะแนนแบบสอบถามคุณลักษณะรักความเป็นไทย						รวมเฉลี่ย		แปลผล	ลำดับที่
	หน่วยที่ 1		หน่วยที่ 2		หน่วยที่ 3		หน่วยที่ 1-3			
	($\bar{X}$)	S.D.	($\bar{X}$)	S.D.	($\bar{X}$)	S.D.	($\bar{X}$)	S.D.		
สรุปด้านใช้คำในการพูดสื่อสาร	3.44	1.29	3.67	1.17	3.96	1.10	3.69	1.19	มาก	2
สรุปด้านใช้คำในการเขียนสื่อสาร	3.39	1.28	3.57	1.19	3.99	1.10	3.65	1.19	มาก	1
ค่าเฉลี่ยรวม	3.42	1.29	3.62	1.18	3.98	1.10	3.67	1.19	มาก	

จากตารางที่ 3 พบว่า โดยภาพรวมนักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.67$, S.D = 1.19) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงจากมากไปหาน้อยจะได้ว่า 1. ด้านใช้คำในการเขียนสื่อสาร ($\bar{X} = 3.65$, S.D = 1.19) 2. ด้านใช้คำในการพูดสื่อสาร ($\bar{X} = 3.69$, S.D = 1.19) ตามลำดับ

4) ศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นเป็นฐานของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ตารางที่ 4 ผลความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นเป็นฐานของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1-3

ความคิดเห็น	ผลความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้						รวมเฉลี่ย		แปลผล	ลำดับที่
	หน่วยที่ 1		หน่วยที่ 2		หน่วยที่ 3					
	($\bar{X}$)	S.D.	($\bar{X}$)	S.D.	($\bar{X}$)	S.D.	($\bar{X}$)	S.D.		
สรุปด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.38	0.75	4.58	0.58	4.66	0.61	4.54	0.65	มากที่สุด	1
สรุปด้านบรรยากาศในการเรียนรู้	4.27	0.77	4.44	0.67	4.57	0.7	4.43	0.71	มาก	3
สรุปด้านประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้	4.44	0.77	4.53	0.61	4.59	0.64	4.52	0.67	มากที่สุด	2
ค่าเฉลี่ยรวม	4.36	0.76	4.52	0.62	4.61	0.65	4.50	0.68	มากที่สุด	

จากตารางที่ 4 พบว่า โดยภาพรวมนักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.50, S.D = 0.68) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุดและมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงจากมากไปหาน้อยจะได้ว่า 1. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X}$ = 4.54, S.D = 0.65) 2. ด้านประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X}$ = 4.52, S.D = 0.67) 3. ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ ($\bar{X}$ = 4.43, S.D = 0.71) ตามลำดับ

อภิปรายผล

1. การจัดการเรียนรู้โดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นเป็นฐานที่พัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับสอดคล้องกันมาก มีระดับคุณภาพเท่ากับ 4.38 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงจากมากไปน้อยจะได้ว่า 1. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ 2. ด้านสาระสำคัญ 3. ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ 4. ด้านการวัดและประเมินผล 5. ด้านสาระการเรียนรู้ 6. ด้านสื่อและแหล่งการเรียนรู้ ตามลำดับ ทั้งนี้เป็นเพราะหน่วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นเป็นฐานที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีขั้นตอนการพัฒนาและหาคุณภาพตามหลักการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ของนักการศึกษาหลายท่านที่กล่าวไว้ ออกแบบได้ตรงจุดประสงค์การเรียนรู้ และมีความน่าสนใจ เนื่องการออกแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ ขั้นตอนการสอน โดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นเป็นฐาน เป็นเรื่องใกล้ตัวนักเรียนทำให้เกิดความสนใจเรียนรู้มีความตระหนักในแหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นของตนเอง แทรกเนื้อหาสาระไม่ยากจนเกินไป และมีการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกัน ซึ่ง Uthim (2003) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ไว้ 9 ขั้นตอนดังนี้ 1) การศึกษามาตรฐานการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ช่วงชั้น และผลการเรียนรู้ที่คาดหวังจำแนกเป็นมาตรฐานที่จะประเมินด้วยการปฏิบัติภาระงาน มาตรฐานที่จะประเมินโดยการใช้แบบทดสอบมาตรฐานที่จะประเมินโดยใช้การติดตามเฝ้าสังเกตตลอดภาคเรียน 2) สำหรับมาตรฐานที่กำหนดเป็นการปฏิบัติภาระ

งาน ต้องคิดว่าผลงานชิ้นนั้นจะออกมาในรูปแบบใดบ้าง และใช้ความรู้ทักษะและคุณสมบัติอะไรบ้างในการปฏิบัติงาน 3) ใช้กระบวนการระดมความคิดของผู้สอนร่วมกัน 4) ลำดับภาพกระบวนการปฏิบัติงานจากต้นจนจบ 5) พิจารณากระบวนการปฏิบัติงานนั้นว่าสอดคล้องและนำไปสู่มาตรฐานที่ตั้งไว้หรือไม่ 6) กำหนดเกณฑ์การประเมินภาระงาน 7) ออกแบบฟอร์มการประเมินเพื่อเป็นมาตรฐานเดียวกัน เพื่อการประเมินให้คะแนนและแปลความหมายได้ 8) นำไปทดลองใช้และนำผลการใช้มาทบทวน 9) พิจารณาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และประเมินผลเพื่อนำไปใช้ในชั้นเรียน ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และดำเนินการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ตามลำดับ ซึ่งประกอบด้วย 7 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน โดยการศึกษาแหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับอำเภอ ดอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหน่วยในขั้นต่อไป 2) กำหนดหน่วยการเรียนรู้โดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นเป็นฐาน ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดหน่วยการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยจำนวน 3 หน่วย ซึ่งหน่วยการเรียนรู้มีองค์ประกอบจำนวน 12 องค์ประกอบ 1. หัวหน่วยการเรียนรู้ ประกอบไปด้วย ชื่อหน่วย รายวิชา กลุ่มสาระการเรียนรู้ ระดับชั้นที่สอน ภาคเรียน ปีการศึกษา เรื่องที่สอน จำนวนชั่วโมง 2. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด 3. สาระสำคัญ 4. คุณลักษณะอันพึงประสงค์ 5. จุดประสงค์การเรียนรู้ 6. สมรรถนะสำคัญ 7. สาระการเรียนรู้ 8. ชิ้นงาน/ภาระงาน 9. การวัดและประเมินผล 10. กิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ได้ใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นเป็นฐานในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 11. สื่อการเรียนรู้ 12. บันทึกผลการจัดการเรียนรู้ แล้วนำหน่วยการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นไปทำการตรวจคุณภาพโดยใช้การประเมินความเหมาะสมของหน่วยการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน โดยใช้แบบประเมินหน่วยการเรียนรู้ ซึ่งเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating scale) ซึ่งกำหนดค่าคะแนนเป็น 5 ระดับ ตามวิธีของ (Nillapun, 2015) และเมื่อนำผลการประเมินหน่วยการจัดการเรียนรู้ของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าเฉลี่ยแล้วแปลความหมาย พบว่าหน่วยการจัดการเรียนรู้ มีความสอดคล้องกันมาก

2. ผลการประเมินความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้ พบว่า ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านความคิดสร้างสรรค์ ด้านการเชื่อมโยงความคิด ด้านเนื้อหาสาระ ด้านการใช้ภาษา ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า หน่วยการเรียนรู้ช่วยพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นเป็นฐานที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น เป็นการออกแบบหน่วยการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน โดยในแต่ละหน่วยจะมีแหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นของอำเภอดอนเจดีย์ที่น่าสนใจ เช่น อนุสรณ์ดอนเจดีย์ ชิวประวัติพระครูโสภณอรรถโกวิท และการเลี้ยงโคขุนส่งเสริมอาชีพ ช่วยกระตุ้นความสนใจและการเรียนของนักเรียน (Lewin, 1951) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้เกิดขึ้นได้จากสิ่งเร้า ซึ่งสอดคล้องกับ (Guildford, 1976) ที่กล่าวว่าวัตถุข้อมูลภาพเสียงสัญลักษณ์ภาษาหรือพฤติกรรมเป็นสื่อ ที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ด้วยการอ่าน การฟัง และการดู และการสัมผัส ทั้งคำถามประเด็นปัญหาหรือข้อมูลสถานการณ์ที่ขัดแย้งหรือคลุมเครือจะเป็นสื่อที่ดีในการกระตุ้นให้เกิดการคิดที่ดีอีกด้วย และเนื้อหาในแบบฝึกทักษะที่เป็นสื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และเกิด

ทักษะความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในวิชาภาษาไทย ซึ่งเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวนักเรียน เช่น สถานที่สำคัญอนุสรณ์ดอนเจดีย์ ประวัติพระครูโสภณอรรถโกวิท การเลี้ยงโคขุน ทำให้นักเรียนเข้าใจได้ง่ายขึ้น (Office of the National Education Commission, 2002) ได้กล่าวถึงการเรียนรู้จากแหล่งใกล้ตัวไว้ว่า การที่จะทำให้เด็กเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ได้นั้นจะต้องเริ่มต้นจากต้นทุนเป็นฐานความรู้ที่นักเรียนมีอยู่เชื่อมโยงไปสู่แหล่งการเรียนรู้ใกล้ตัวในโลกกว้างจากแหล่งเรียนรู้ที่ใกล้ตัวเด็กที่สุด คือ แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น ฉะนั้นบทบาทสำคัญยิ่งของครูคือการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียนที่เชื่อมโยงกับท้องถิ่นและเชื่อมโยงสู่ความรู้ที่เป็นสากล ซึ่งสอดคล้องกับ (Samran, 2002) กล่าวว่า สิ่งที่มีอยู่ในท้องถิ่นซึ่งเป็นวิถีชีวิตเป็นวัฒนธรรมประจำถิ่น เป็นประเพณีเป็นสิ่งของมรดกพื้นบ้านที่มีอยู่ในท้องถิ่นนั้น ๆ แต่ละท้องถิ่นก็ไม่เหมือนกันซึ่งเยาวชนรุ่นใหม่ต้องเรียนรู้และควรเรียนรู้ และกิจกรรมฝึกพัฒนาทักษะในแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น ซึ่งมีกิจกรรมพัฒนาทักษะที่หลากหลายรูปแบบไม่ซ้ำกัน เช่น กิจกรรมเรียงลำดับเหตุการณ์ กิจกรรมกำหนดคำนำมาเขียนเรื่องกิจกรรมสื่อความด้วยคำใหม่ที่หลากหลาย กิจกรรมแต่งเรื่องใหม่จากแนวคิดเดิม กิจกรรมต่อยอดการเขียนจากเค้าโครงเรื่องเดิม กิจกรรมเขียนเรื่องตามจินตนาการด้วยภาษาและความคิดของนักเรียนอย่างอิสระ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านภาษา ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดีมาก ทั้งนี้อาจเกิดจากการที่นักเรียนใช้คำยากเกินไป ไม่ได้ตรวจทานให้ถี่ถ้วน

3. ผลการศึกษาคุณลักษณะรักความเป็นไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า โดยภาพรวมนักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากและปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านใช้คำในการเขียนสื่อสาร ทั้งนี้เป็นเพราะว่าในการพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นเป็นฐาน ทำให้นักเรียนมีความสนใจเป็นเรื่องใกล้ตัวทำให้การเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นเรื่องที่ง่ายขึ้น ส่งผลให้มีคุณลักษณะรักความเป็นไทยในด้านการสื่อสารและการเขียน สอดคล้องกับแนวคิด (Cheewaphan, 2017) กล่าวว่า คุณลักษณะรักความเป็นไทย คือ ลักษณะที่แสดงออกถึงการเห็นคุณค่าของภาษาไทยวัดได้จากตัวบ่งชี้และ 2 พฤติกรรมบ่งชี้ ได้แก่ ใช้ภาษาไทยในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องเหมาะสมพฤติกรรมบ่งชี้คือ 1. ใช้คำในการพูดสื่อสารได้ถูกต้องเหมาะสมกับกาลเทศะและสถานภาพของบุคคลและ 2. ใช้คำในการเขียนสื่อสารได้ถูกต้องเหมาะสมกับกาลเทศะและสถานภาพของบุคคล ซึ่ง (Ministry of Education, 2008) ให้ความสำคัญของภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ เป็นเครื่องมือ ในการเสริมสร้างความเข้าใจอันดีต่อกัน เป็นเครื่องมือสร้างเอกภาพของชาติและเป็นเครื่องมือช่วยจรรโลงใจ อีกทั้ง (Cheewaphan, 2017) กล่าวว่าเราต้องพิทักษ์รักษาและสืบสานภาษาไทยไว้ในฐานะที่ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์และแสดงถึงความเป็นเอกราชของชาติไทย

4. ผลการศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นมีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นเป็นฐานอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นเป็นฐาน คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ด้าน

ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้ และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ จากผลการสอบถามความพึงพอใจข้างต้น ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีการวางแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี มีขั้นตอนการสอนที่ชัดเจน กิจกรรมการเรียนรู้ที่แปลกใหม่ น่าสนใจ สามารถดึงดูดความสนใจของนักเรียนให้อยากค้นหาคำตอบ นักเรียนจึงมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ สูงกว่าด้านอื่น ๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของ (Busamsai, 2016) ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ ด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบ SQ4R โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดกาญจนบุรี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความ ด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบ SQ4R โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดกาญจนบุรี พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความ ด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบ SQ4R โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดกาญจนบุรีโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และ (Pliansree, 2018) ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่น เรื่องหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงเหล่ามะละกอ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นเรื่องหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงเหล่ามะละกอ เพื่อส่งเสริมการจัดการความรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นในอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดและมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เน้นให้นักเรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรง โดยการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง และเน้นการพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ด้วยวิธีการให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้ต่าง ๆ แล้วนำไปประยุกต์ใช้ในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้เป็นลำดับขั้นตอน ซึ่งช่วยให้นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ สอดคล้องกับแนวคิดแนวคิด (Areerak, 2005) ให้ความสำคัญของการศึกษาโดยใช้แหล่งเรียนรู้ กระตุ้นมุ่งเน้นลึกในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งผลักดันให้นักเรียนแสวงหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องเพิ่มมากขึ้น สามารถสร้างผลผลิตในการเรียนรู้ที่มีคุณภาพสูงขึ้น ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ นักเรียนมีความกระตือรือร้นและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในขณะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครูขาดการเสริมแรงทางบวก ในการตอบปัญหา การร่วมกิจกรรม และนักเรียนบางคนยังขาดความกล้าแสดงออก ไม่กล้าคิด ไม่กล้าทำ และไม่กล้าตอบคำถาม ผู้วิจัยจะได้ปรับปรุงแก้ไขโดยการเสริมแรงใจให้นักเรียนกล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออกมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากข้อค้นพบของการวิจัยและศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยมีแนวคิดที่จะนำเสนอข้อเสนอแนะใน 2 ส่วน คือ ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ และข้อเสนอแนะเพื่อการทบทวนครั้งต่อไป ดังนี้

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการวิจัย พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เกิดทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ขึ้น และเข้าใจเรื่องราวของท้องถิ่นตนเองเพิ่มมากขึ้น เกิดความรักความหวงแหนในท้องถิ่นของตนเอง ดังนั้นเพื่อให้นักเรียนเกิดทักษะ

การเขียนอย่างต่อเนื่องควรส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ด้วยแหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นหรือสิ่งที่นักเรียนคุ้นเคยเพราะเป็นเรื่องที่ใกล้ตัว

2. จากผลการวิจัย พบว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่น ควรให้นักเรียนฝึกเขียนอย่างสม่ำเสมอ และมีอิสระในการเขียน ควรใช้คำถามกระตุ้นนักเรียนเพื่อให้เกิดความคิดที่แปลกใหม่ และควรให้กำลังใจเสริมแรงนักเรียนขณะฝึกการเขียน

3. จากผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นเป็นฐาน ควรมีสื่อเทคโนโลยี เช่น คอมพิวเตอร์ จอโปรเจกเตอร์ เครื่องฉายภาพ ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้เพื่อให้การจัดการเรียนรู้ประสบความสำเร็จมากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

การพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นเป็นฐาน กรณีศึกษาดอนเจดีย์ สุพรรณบุรี เป็นแนวทางหนึ่งในการสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามแนวปฏิรูปกระบวนการจัดการเรียนรู้ ดังนั้นในการพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นเป็นฐาน กรณีศึกษาดอนเจดีย์ สุพรรณบุรี ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมและทำการวิจัยในประเด็นต่อไปนี้

1. ควรศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาการเขียนประเภทอื่น ๆ เช่น การเขียนบันทึก การเขียนสรุปความ การเขียนเรียงความ สำหรับสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในระดับชั้นต่อ ๆ ไป

2. ควรศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้เทคนิควิธีสอนที่หลากหลาย เช่น เทคนิคการสอนแบบจิ๊กซอว์ และเทคนิคระดมสมองประกอบกับเทคนิคแผนภาพความคิด (mind map)

3. ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในด้านอื่น ๆ เช่น รักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ การมีวินัย การอยู่อย่างพอเพียง เป็นต้น

Reference

- Areerak, K. (2005). Management of learning using a variety of formats. Bangkok: Alfa Milenium Printing House. (in Thai)
- Busamsai, T. (2016). The Development of Comprehensive Reading Skills for Grade 5 Students Using SQ4R Technique Focusing on Reading Texts about Local Information of Kanchanaburi Province. Master of Education Program in Teaching Thai Language Program of Curriculum and Instruction Graduate School Silpakorn University. (in Thai)
- Cheewaphan, A. (2017). Improve language skills Developing ideas through playing activities and teaching Thai language. Bangkok: Publisher of Chulalongkorn University. (in Thai)
- Guildford, JP. (1976). A Psychometric Approach to Creativity, John Curtes Gowan, George D.Demo, And E.Paul Terrance., Creative : Ist Education Implication, New york : Iden Wileys Son.
- Ineam, K. (2010). The Development Of Cherishing Thainess Of Sixth Grade Students: A Solomon Four-Group Experiment. Master of Education Program in Educational Research Methodology Department of Educational Research and Psychology Faculty of Education Chulalongkorn University. (in Thai)
- Kluebphanitchakul, K. (1999). Thai language usage. Bangkok: Odeon Store. (in Thai)
- La-ongpol, P. (2003). Thai teachers and their roles in Thai wisdom. in 60 years. Bangkok: Kasetsart University. (in Thai)
- Lewin, Kurt. (1951). Field. Theory and Leaning Ind. Cartwright Field Theory Social Science: Selected Theoretical. New York : Harper and Row.
- Limkul, A. (2013). The study of creative writing ability for undergrate students through synectics instructional model. Master of Education Program in Teaching Thai language Graduate School Silpakorn University. (in Thai)
- Ministry of Education. (2008). The Basic Education Core Curriculum B.E. 2551 (A.D. 2008). Bangkok: The Agricultural Cooperative Federation of Thailand. (in Thai)
- Moungthai, N. (2000). A Construction of Patten Drills for Critical Conclusion Writing of Mathayomsuksa Five Students. Master of Arts in Teaching, Major Feld Teaching Thai Department of Education Kasetsart University. (in Thai)
- Munkham S. (2007). Teaching strategies for creative thinking. Bangkok: Duangkamol Samai Publishing House. (in Thai)

- Nillapun, M. (2015). Educational research methods. Nakhon Pathom: Educational Research and Development Center Faculty of Education Silpakorn University. (in Thai)
- Office of the National Education Commission. (2002). National Education Act of B.E. 2542 (revised version, B.E. 2545). Bangkok: Kurusapa Printing Ladphrao. (in Thai)
- Office of the National Education Commission. (2008). National Education Act B.E. 2542 Amendment (No. 2) B.E. 2545. Bangkok: Prikwan Graphic. (in Thai)
- Office of the National Primary Education Commission. (1999). Connecting to local learning. Bangkok: Publishing House, Teachers Council Ladprao. (in Thai)
- Pliansree, D. (2018). The Development of Learning Activities Using The Local Learning Resource of Laomalakor, The Sufficiency Economy Village for Promoting Knowledge Management for Mattayomsuksa 6 Students. Master of Education (TEACHING SOCIAL STUDIES) Department of Curriculum and Instruction Graduate School Silpakorn University. (in Thai)
- Prakarnkao, P. (2000). The Use of Synectics as an Aid to Thinking for Creative Writing of Mathayom Suksa 3 Students. Master of Education Thesis Program in Teaching Thai language Chiang Mai University. (in Thai)
- Samran C. (2002). Life, Truth, Teaching. Bangkok: Sodsri-Saritwong Foundation. (in Thai)
- Thonglor, K. (1994). Thai language principles (8th edition). Bangkok: Ruamsarn Co., Ltd. (in Thai)
- Uthim, O. (2003). "Evaluation of learning outcomes in the classroom according to the basic education curriculum B.E. 2544". Academic journals 6(1): 9-10. (in Thai)